

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

13. aprill 2011 *

Kohtuasjas T-262/09,

Safariland LLC, varem Defense Technology Corporation of America, asukoht Jacksonville, Florida (Ühendriigid), esindajad: advokaadid R. Kunze ja G. Würtenberger,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: D. Botis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

DEF-TEC Defense Technology GmbH, asukoht Frankfurt (Saksamaa), esindajad: advokaadid H. Daniel ja O. Haleen, hiljem O. Haleen,

menetlusse astuja,

mille ese on hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 4. mai 2009. aasta otsuse (asi R 493/2002-4 (II)) peale, mis käsitleb Defense Technology Corporation of America ja DEF-TEC Defense Technology GmbH vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja esimees M. E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Papasavvas (ettekandja) ja A. Dittrich,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades 6. juulil 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 13. oktoobril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 10. novembril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 22. septembril 2010 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- ¹ Menetlusse astuja DEF-TEC Defense Technology GmbH ja Ühendriikide Wyomingi osariigi õiguse alusel asutatud äriühing Defense Technology Corporation of America (edaspidi „Wyomingi äriühing”) sõlmisid 19. mail 1995 turustuslepingu, mille alusel esimene kohustub muu seas andma 50% oma äriühingu osadest üle füüsilisele või juriidilisele isikule, keda kontrollib ja nimetab Wyomingi äriühing, ning turustama

Euroopas viimase kaupu nagu kaitsepihustid 10% kogu müügitulu ning krediidiliini eest (edaspidi „19. mai 1995. aasta kokkulepe”).

- 2 Wyomingi äriühingu juhataja teatas 1. juunil 1996 asjaomase äriühingu nimel, et äriühing loobub sõnaselgelt kõigist talle kuuluvatele sõna- ja kujutismärkidele FIRST DEFENSE ja FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR kehtivatest õigus-test Euroopa territooriumil ning nõustus asjaomaste kaubamärkide registreerimisega Euroopas menetlusse astuja poolt.
- 3 Hageja Safariland LLC, varem Defense Technology Corporation of America, ostis 23. augustil 1996 Wyomingi äriühingu vara. Nimetatud üleminek hõlmas ärinime Defense Technology Corporation of America, Ühendriikides registreeritud kaubamärke, mis kuulusid Wyomingi äriühingule, ning kaitsepihustite kaubaseeriat.
- 4 Kuni 1997. aasta juunini sai menetlusse astuja hagejalt kaitsepihusteid FIRST DEFENSE ning turustas neid Euroopas oma nime all. Suhted hageja ja menetlusse astuja vahel lõppesid 1997. aasta suvel või sügise alguses.
- 5 Menetlusse astuja esitas 16. septembril 1997 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

- 6 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on alljärgnev kujutismärk FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR (edaspidi „vaidlusalune kaubamärk”):

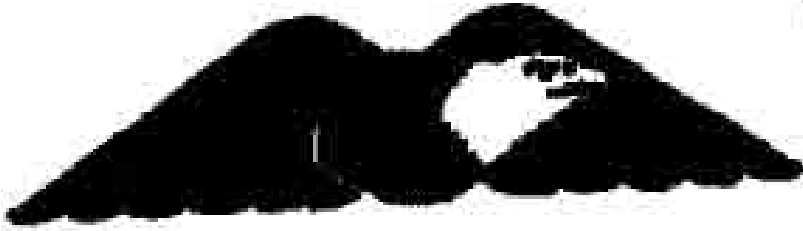

- 7 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) kohaselt klassidesse 5, 8 ja 13 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:
- klass 5: „farmaatsia-, veterinaaria- ja hügieenitarbed; meditsiinilised dieetained, lastetoidud; plaastrid, sidemematerjalid; hambaploomi- ja hambajäljendite tegemise materjalid; desinfektsioonivahendid; kahjuritõrjevahendid; fungitsiidid, herbitsiidid”;

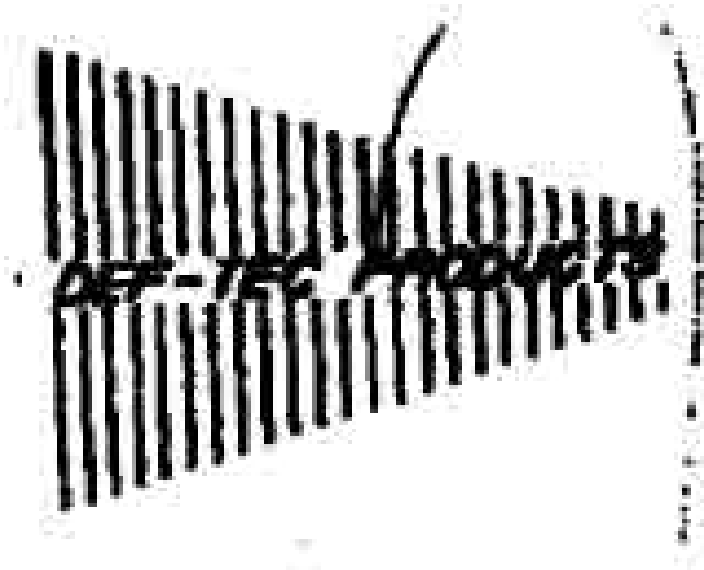
- klass 8: „käsi-tööriistad ja käsi-töövahendid; noad, kahvlid, lusikad; terarelvad; habemenoad”;

 - klass 13: „laskemoon, laskevarustus, ärritavate gaaside pihustid, muud ründe- või kaitserelvad”.
- 8 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 7. detsembri 1998. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 93/1998.
- 9 Hageja esitas 8. märtsil 1999 määruse nr 40/94 artikli 42 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 41) alusel vaidlusaluse kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 7 viidatud kaupade osas vastulause.
- 10 Hageja tugines oma vastulauses määruse nr 40/94 artikli 8 lõikele 3 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 3), leides, et menetluse astuja on nimetatud sätte mõttes tema agent ning et viimane oli taotlenud ilma hageja nõusolekuta sellise tähise registreerimist, mis on väga sarnane järgmiste Ühendriikides registreeritud kaubamärkidega:
- numbri 1763666 all registreeritud sõnamärk FIRST DEFENSE klassi 13 kuuluva kauba „orgaanilise pisargaasi lõhkeainevaba kaitserelv pihusti kujul” jaoks;

- numbri 1885967 all registreeritud alljärgnev kujutismärk, mis koosneb lendava kotka kujutisest klassi 13 kuuluva kauba „orgaanilise pisargaasi lõhkeainevaba kaitserelv pihusti kujul” jaoks:

- numbri 1792165 all registreeritud alljärgnev kujutismärk, mis sisaldab kolmnurkse kujundi keskel asuvat sõnalist osa „def-tec products”, ning mis on registreeritud klassi 13 kuuluva kaubaseeria jaoks:

- 11 Vastulausete osakond rahuldab 21. märtsi 2002. aasta otsusega vastulause osaliselt niivõrd, kuivõrd see põhines määruse nr 40/94 artikli 8 lõikel 3 ning kuivõrd see hõlmas klassi 8 kuuluvaid „külmrelvi” ning klassi 13 kuuluvaid kaupu „laskemoon, laskevarustus, ärritavate gaaside pihustid, muud ründe- või kaitserelvad”.
- 12 Menetlusse astuja esitas 21. mail 2002 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 artiklite 57–62 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) alusel vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.
- 13 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis 8. novembri 2004. aasta otsusega (edaspidi „2004. aasta otsus”) kaebuse rahuldamata ning kulud menetlusse astuja kanda.
- 14 Menetlusse astuja esitas 2004. aasta otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 12. jaanuaril 2005 ja mis registreeriti viitenumbri T-6/05 all.
- 15 Üldkohus tühistas 2004. aasta otsuse 6. septembri 2006. aasta otsusega kohtuasjas T-6/05: DEF-TEC Defense Technology vs. Siseturu Ühtlustamise amet – Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (EKL 2006, lk II-2671, edaspidi „Üldkohtu otsus”).
- 16 Üldkohtu otsuse punktis 39 märgiti, et „[k]una käesoleval juhul ei ole [menetlusse astuja] [Üldkohtus] vaidlustanud oma staatust kaubamärgiomaniku agendina, siis tuleb uurida, kas [menetlusse astujal] oli kaubamärgiomaniku nõusolek, mis lubaks registreerimistaotluse esitada.”

- 17 Üldkohtu otsuse punktis 46 meenutati, et „[menetlusse astuja] ja Wyomingi äriühing olid tegelikes ja tulemuslikes ärisuhetes 1. juuni 1996. aasta avalduse tegemise ajal, mis võib selgitada asjaolu, et eelmine kaubamärgiomanik otsustas anda nõusoleku rahalist vastutasu saamata”. Üldkohus lisas, et „[i]gal juhul ei saa asjaolu, et selline nõusolek ei ole tavaline, iseenesest seada kahtluse alla tegelikult antud nõusoleku kehtivust, nagu seda andis mõista apellatsioonikoda”.
- 18 Üldkohtu otsuse punktis 48 leiti, et 1. juuni 1996. aasta avaldus sisaldas selget, täpset ja tingimusteta nõusolekut. Kuna kaubamärgiomanik oli nõusoleku andmise kuupäeva ja ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva vahele jäänud ajal vahetunud, siis järeldas Üldkohus, et tuleb teha kindaks, kas nõusolek on kehtiv ning kas menetlusse astuja võib sellele tugineda.
- 19 Üldkohus märkis kohtuotsuse punktis 49 lisaks, et „apellatsioonikoda, leides ekslikult, et 1. juuni 1996. aasta avaldus ei sisalda selget, täpset ja tingimusteta nõusolekut, mis lubaks [menetlusse astujal] esitada asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse, ei arutlenud küsimuse üle, kas see nõusolek jäi pärast Wyomingi äriühingu vara üleminekut kehtima”. Üldkohus täpsustas, et „[k]una seda küsimust, mille vastus sõltub otseselt õigusest, mida tuleb pooltevahelistes õigus- ja ärisuhetes [vastavalt 19. mai 1995. aasta kokkuleppele] kohaldada, ei ole ühtlustamisameti menetluses kaalutud, ei või [Üldkohus] selles osas seisukohta võtta”.
- 20 Üldkohus märkis kohtuotsuse punktis 50 lõpuks, et „[a]pellatsioonikoda oleks pooltevahelistes õigus- ja ärisuhetes [19. mai 1995. aasta kokkuleppele] kohaldatavat õigust silmas pidades käesoleval juhul pidanud kindlaks tegema, kas ja juhul kui, siis mil määral need suhted jäid kehtima pärast Wyomingi äriühingu vara müüki selliselt, et [hageja] oli võtnud üle eelmise kaubamärgiomaniku õigused ja võimalikud kohustused”. Üldkohus järeldas, et „[s]ellisel juhul oleks ta pidanud eelkõige välja selgitama,

kas [menetlusse astuja] 1. juunil 1996 saadud nõusolek jäi pärast Wyomingi äriühingu vara üleminekut kehtima” ning „[j]aatava vastuse korral oleks ta pidanud uurima, kas asjaomase kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise päeval oli see nõusolek [hageja] jaoks siduv või mitte”. Üldkohus leidis lõpuks, et „juhul, kui [hageja] ei olnud asjaomase nõusolekuga seotud, oleks apellatsioonikoda pidanud kontrollima, kas [menetlusse astujal] on võimalik mõistlikule põhjendusele isegi puuduva nõusoleku asendamiseks tugineda”.

- 21 Seetõttu tühistas Üldkohus 2004. aasta otsuse niivõrd, kuivõrd apellatsioonikoda ei tunnistanud selles 1. juuni 1996. aasta nõusoleku kehtivust.
- 22 Ühtlustamisameti apellatsioonikodade juhatus määras 16. veebruari 2007. aasta otsusega asja läbivaatamisele neljandale apellatsioonikojale. Asi registreeriti viitenumbri R 0493/2002-4 all.
- 23 Ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda tühistas 4. mai 2009. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) vastulausete osakonna 21. märtsi 2002. aasta otsuse, lükkas vastulause tagasi ning jättis kulud hageja kanda.
- 24 Sisuliselt leidis apellatsioonikoda vastandatud kaubamärkide osas esiteks seda, et vaidlusalune kaubamärk on kolme Ühendriikides registreeritud kaubamärgi seast kahega – kaubamärgid nr 1885967 ja nr 1763666 (edaspidi „varasemad kaubamärgid”) – väga sarnane, kuna vaidlusalune kaubamärk sisaldab nende kaubamärkide eristavaid osi, nimelt kotka kujutist ja väljendit „first defense”. Peale selle leidis apellatsioonikoda, et teatavad kaubad, mille suhtes vastulause rahuldati, nimelt „ärritavate gaaside pihustid” ja „muud ründe- või kaitsereelvad”, olid varasemate kaubamärkidega

hõlmatud. See-eest ei ole kaubad, mis ei ole varasemate kaubamärkidega hõlmatud – „laskemoon ja laskevarustus” – apellatsioonikoja sõnul oma olemuselt võrreldavad kaupadega, mis olid 19. mai 1995. aasta kokkuleppe esemeks, nimelt pipragaas. Kui pipragaasi eesmärgiks on tõrjuda ründajaid, tekitamata rasket füüsilist kahju, siis menetlusse astuja kaubad, milleks on „külmrelvad, laskemoon ja laskevarustus”, on kas relvad või kaubad, mida kasutatakse tulirelvades.

²⁵ Apellatsioonikoda leidis, et vastulausete osakond ei olnud oma otsuses märkinud põhjusi, miks andsid varasemad kaubamärgid alust lükata menetlusse astuja esitatud ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus kaupade „külmrelvad, laskemoon ja laskevarustus” osas tagasi. Pärast seda, kui apellatsioonikoda oli märkinud, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikega 3 antud kaitse ei laiene üksnes varasema osutatud kaubamärgi omaniku kaupade ja teenustega identsetele kaupadele ja teenustele, vaid ka kaupadele ja teenustele, mis on nendega otseselt seotud või majanduslikult samaväärsed, järeltas ta, et kuna käesoleval juhul ei ole külmrelvad ja laskemoon olnud varasemate kaubamärkide omaniku majandustegevusega seotud, siis ei kuulu need kaubad nimetatud sätte kohaldamisalasse.

²⁶ Teiseks, mis puutub esindamissuhte olemasolusse määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tähenduses, siis leidis apellatsioonikoda, et ta on seotud üksnes sellega, kuidas Üldkohtu otsuses määratleti 19. mai 1995. aasta kokkuleppes tulenevat Wyomingi äriühingu ja menetlusse astuja vahelist suhet, nimelt et tegemist on „esindatava äriühingu-agendi suhtega” selle sätte tähenduses. See-eest leidis ta, et apellatsioonikoja suhtes ei ole siduvad Üldkohtu järeldused sellest tulenevate tagajärgede ehk nende tagajärgede kohta, mis kaasnesid pärast Wyomingi äriühingu vara müüki hagejale.

- 27 Apellatsioonikoja sõnul peab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikest 3 tuleneva vastulause põhjenduse tagasi lükkama, kuna hageja ja menetlusse astuja vahel ei ole olnud esindamissuhet muul viisil kui menetlusse astuja ja Wyomingi äriühingu eelneva ärisuhte jätkuna. Arvestades asjaolu, et menetlusse astujale antud nõusolekut ei ole tagasi võetud, puudub küsimusel, kas hageja saab selle nõusoleku andmisele vastu vaielda, tähtsus. Nagu Wyomingi äriühingut ja menetlusse astujat siduv esindamissuhe, avaldas selle suhte raames saadud nõusolek jätkuvalt mõju pärast Wyomingi äriühingu üleminekut. Apellatsioonikoda järeldas, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikest 3 tulenevad õigused pärinesid asjaomaste poolte vahelisest eriti tihedast seotusest, mitte asjaolust, et kaubamärgiõigused kuuluvad omanikule. Seetõttu ei saa hageja tugineda sellele sättele ja eirata nõusolekut, mida ei ole tagasi võetud, osutades varasemate kaubamärkide omanikuks saamisele, kuna nende kaubamärkide üleandmine ei saanud anda talle eelmise omaniku õigustega võrreldes suuremaid õigusi.
- 28 Hageja oleks apellatsioonikoja sõnul saanud seda teha vaid siis, kui ta oleks muutunud ise menetlusse astuja esindatavaks äriühinguks. Hageja ei väida aga, et vastulausemenetluse poolte vahel on lepinguline suhe ning sellise suhte olemasolu ei saa tuletada asjaolust, et hageja käitub nii, nagu vara ei ole üle antud. Selleks peaks hageja tõendama, et menetlusse astuja teadis, et ta on ärilistes suhetes muu äriühinguga.
- 29 Apellatsioonikoda järeldas, et kui ka eeldada, et menetlusse astujat saab pidada hageja agendiks, oleks tema tegevus põhjendatud, kuna hageja käitumine, kes tegutses pidevalt nii, nagu üleminekut ei oleks toimunud, jättis uue ärikkokuleppe teise poolega sõlmimata ega võtnud oma õiguseellase antud nõusolekut formaalselt tagasi, andis

menetlusse astujale piisavalt põhjust uskuda, et tal oli õigus kaubamärgitaotlus enda nimel esitada.

- 30 Pärast seda, kui apellatsioonikoda oli tuvastanud, et ta ei saa vastulauset üksnes hageja osutatud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 alusel rahuldada, kontrollis ta kõiki varasemaid õigusi ja hageja poolt nõuetekohaselt esitatud vastulause põhjendusi, milleks olid määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 tähenduses üldtuntud kaubamärgid. Apellatsioonikoda lükkas nii need põhjendused kui ka vastulause tervikuna tagasi.

Poolte nõuded

- 31 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

32 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;

- mõista kohtukulud välja hagejalt.

33 Kohtuistungil täiendas hageja oma nõudeid ning taotles, et kohtukulud mõistetakse välja ühtlustamisametilt ja menetlusse astujalt.

Õiguslik käsitlus

34 Hageja esitab oma hagi toetuseks kolm väidet, millest esimeses viitab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 rikkumisele, teises selle määruse artikli 65 lõike 6 rikkumisele ning kolmandas kõnealuse määruse artikli 63 lõike 2 ning artiklite 75 ja 76 rikkumisele.

35 Üksteise järel tuleb kontrollida teist, esimest ja kolmandat väidet.

1. *Teine väide, milles viidatakse määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 6 rikkumisele*

Poolte argumendid

³⁶ Hageja leiab, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 207/2009 artikli 65 lõiget 6, kui võrd ta eiras Üldkohtu otsuse resolutsiooni ning seega selle ulatust. Hageja väitel on apellatsioonikoda selle sätte alusel kohustatud tegema Üldkohtu otsuse resolutsioonist ja selle põhjendustest vastavaid järeldusi, muutmata või ümber sõnastamata nende sisu. Hageja väidab, et kui apellatsioonikoda oleks kohaldanud Üldkohtu otsuses esitatud mõisteid ja „juhiseid” õigesti ning puudutanud küsimusi, mille viimane tõstatas, siis oleks ta pidanud rahuldama hageja nõuded.

³⁷ Hageja arvates oleks apellatsioonikoda Üldkohtu selge täpsustuse põhjal, et apellatsioonikoda pidi tegema muu seas kindlaks, kas 1. juunil 1996 saadud nõusolek jäi pärast Wyomingi äriühingu vara müüki kehtima, pidanud paluma vastulausemenetluse pooli esitada oma seisukoht Üldkohtu otsuses otsesõnu käsitletud küsimuste kohta. Kuna apellatsioonikoda ei kontrollinud Üldkohtu käsitletud küsimusi üksikasjalikult ega tunnistanud isegi esindamissuhte olemasolu, siis rikkus apellatsioonikoda hea halduse põhimõtet ja ületas volitusi, mis tulenevad määruse nr 207/2009 asjakohasest sätetest.

³⁸ Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

- 39 Määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 6 alusel peab ühtlustamisamet võtma vajalikud meetmed Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks.
- 40 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt omab tühistamisotsus *ex tunc* õigusmõju ja seetõttu kõrvaldab see tühistatud õigusakti tagasiulatuvalt õigussüsteemist (vt Üldkohtu 25. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-402/07: Kaul vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Bayer (ARCOL), EKL 2009, lk II-737, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 41 Samast kohtupraktikast tuleneb, et akti vastu võtnud institutsioon peab vastavat akti tühistava otsuse täitmiseks ja selle täielikuks elluviimiseks järgima mitte ainult kohtuotsuse resolutsiooni, vaid ka põhjendusi, mille alusel ja millest lähtudes otsus tehti, kuna need on hädavajalikud resolutsiooni täpseks mõistmiseks. Põhjendused näitavad ühelt poolt ära selle, milline konkreetne säte tunnistati õigusvastaseks, ja teiselt poolt selle täpsed põhjused, ning asjaomane institutsioon peab neid arvestama tühistatud akti asendamisel (vt eespool viidatud kohtuotsus ARCOL, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 42 Pärast 2004. aasta otsuse tühistamist muutus käesolevas asjas menetlusse astuja poolt apellatsioonikojale esitatud kaebuse rahuldamise küsimus taas lahtiseks. Selleks et täita määruse nr 40/94 artikli 65 lõikest 6 tulenevat kohustust võtta vajalikud meetmed Üldkohtu otsuse täitmiseks, pidi ühtlustamisamet tegema kaebuse kohta uue apellatsioonikoja otsuse. Tegemist oli just sellise olukorraga, kuna asi määrati neljandale apellatsioonikojale, kes võttis vastu vaidlustatud otsuse (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus ARCOL, punkt 23).

- 43 Hageja ei vaidlusta asja neljandale apellatsioonikojale määramise õiguspärasust. Ta väidab aga, et apellatsioonikoda pidi muu seas tegema kindlaks, kas 1. juunil 1996. aastal saadud nõusolek jäi pärast Wyomingi äriühingu vara müüki kehtima.
- 44 Tuleb märkida, et käesoleval juhul ei teinud Üldkohus oma otsuses vastulausemenetluse poolte vahelise esindamissuhte olemasolu kohta otsust, mis õigustaks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 kohaldamist. Nagu eespool punktis 16 märgitud, leidis Üldkohus, et kuna menetlusse astuja ei ole kaubamärgiomaniku agendiks olemist vaidlustanud, siis on asjakohane teha kindlaks, kas menetlusse astuja oli saanud kaubamärgiomanikult registreerimistaotluse esitamiseks nõusoleku.
- 45 Tuleb nentida, et nagu ühtlustamisamet märkis, ei esitatud Üldkohtule küsimust vastulausemenetluse poolte vahel esineva esindamissuhte olemasolu kohta, vaid selle kohta, kas nõusolek oli määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tähenduses olemas. Seega ei saanud ta omal algatusel kontrollida selles sättes osutatud esimest kohaldamistingimust.
- 46 Seega ei saa hageja eeskujul väita, et kuna vastulausemenetluse pooled ei ole nendevahelise esindamissuhte olemasolu vaidlustanud, tunnistas Üldkohus nimetatud suhte olemasolu, sest sellisel juhul oleks nimetatud tõlgendus apellatsioonikoja suhtes siduv ning viimane oleks rikkunud määruse nr 207/2009 artikli 65 lõiget 6, kui ta oleks jätnud sama määruse artikli 8 lõike 3 kohaldamata.

- 47 Isegi kui Üldkohus kinnitas oma otsuse punktis 48, et „asjaomasel kuupäeval” oli olemas selge, täpne ja tingimustega nõusolek, ei mõjutanud see vastulausemenetluse poolte vahelise suhte määramist. Nagu väidab ühtlustamisamet, andis esindatav äriühing asjaomase nõusoleku oma agendile 1. juuni 1996. aasta turustuslepinguga loodud ärisuhte raames. Seda suhet arvestades leidis Üldkohus, et selge, täpne ja tingimustega nõusolek on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tähenduses olemas.
- 48 Kuigi on vaieldamatu, et asjaomane säte on nimetatud suhtele kohaldatav, ei kehti sama vastulausemenetluse poolte vahelise suhte kohta. Asjaolu, et sellise nõusoleku olemasolu on tuvastatud, ei anna hagejale mingeidki õigusi ega võimalda tal automaatselt tugineda enda kasuks esindamissuhte olemasolule määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tähenduses. Selles osas tuleb meenutada, et Üldkohus on võtnud seisukoha nõusoleku olemasolu kohta üksnes määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 kohaldamise tingimuse tähenduses. Mis puutub küsimusse, kas hageja suhtes oli siduv nõusolek, mida tema ei ole andnud ning mis saadi lepingulise suhte raames, mille pool tema ei olnud, siis nõuab kontrollimist küsimus, kas 19. mai 1995. aasta kokkuleppe poolte vaheline lepinguline suhe läks vara üleminekuga hagejale üle, mis aga tuleneb vara üleandmise lepingule kohaldatavast õigusest.
- 49 Eeltoodust nähtub, et apellatsioonikoda oli kaubamärkide uut omanikku ja menetluse astujat siduva suhtega seoses kohustatud kontrollima kõiki määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 nõutavaid tingimusi, sh esindamissuhte olemasolu, mis on nõusoleku tuvastamise eeltingimus (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus ARCOL, punkt 38). Seetõttu ning vastupidi hageja väidetele võttis apellatsioonikoda Üldkohtu otsuse täitmiseks vajalikud meetmed.

50 Eeltoodust tuleneb, et apellatsioonikoda ei rikkunud esindamissuhte olemasolu kontrollides määruse nr 207/2009 artikli 65 lõiget 6.

51 Seetõttu tuleb teine väide tagasi lükata.

2. Esimene väide, milles viidatakse määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 rikkumisele

Poolte argumendid

52 Hageja väidab sisuliselt seda, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 3, kuna ta ei tunnistanud, et nimetatud säte annab hagejale õiguse takistada ühenduse kaubamärgi registreerimist menetlusse astuja poolt ning enda nimel.

53 Esiteks, mis puutub eespool nimetatud sättega hõlmatud kaupadesse, siis väidab hageja, et „külmrelvad, laskemoon ja laskevarustus” on varasemate kaubamärkidega tähistatud kaupade sarnased nii oma olemuselt, kuna need kaubad on seotud inimeste turvalisusega, kui ka eesmärgilt ja turustuskanalite poolest.

54 Teiseks, mis puutub määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 nõutavasse nõusolekusse, siis leiab hageja, et apellatsioonikoda tegi vea, kui keeldus tunnistamast, et varasema kaubamärgiomaniku – Wyomingi äriühingu – nõusolek ei ole Wyomingi vara

ülemineku järel hageja suhtes kehtiv. Hageja väidab, et kuna ei ole nenditud, et kaubamärke koormavad asjaõigused, või seda väidetud, siis omandas ta need sellisena, nagu need olid kantud registrisse ning asjaomasesse vara üleandmise lepingusse. Seetõttu leiab hageja, et kaubamärkide eelmise omaniku antud nõusolek ei ole tema suhtes siduv, kuna registreerimistaotlus esitati alles pärast seda, kui kaubamärgid anti talle üle. Peale selle väidab ta, et igal juhul tähendas Wyomingi äriühingu juhataja 1. juuni 1996. aasta avaldus üksnes kaubamärgiomaniku loobumist õigusest teataval territooriumil takistada ühenduse kaubamärgitaotluse esitamist tema agendi poolt ning sellel oli üksnes vara üleandmise lepingu poolte suhtes siduv mõju.

55 Peale selle märgib hageja, et kuna ta ei olnud Wyomingi äriühingu õigusjärglane, sest viimane oli endiselt olemas, siis on ta nimetatud äriühingu suhtes vaid kolmas isik, kes on omandanud teatava osa selle äriühingu varast, mille hulka kuuluvad varasemad kaubamärgid. Pealegi ei ole menetluse astuja esitanud tõendeid selle kohta, et ta on saanud hageja nõusoleku vaidlusaluse kaubamärgi registreerimise kohta ning ta ei saa seda asjaomase nõusoleku puudumise tõttu kuidagi põhjendada.

56 Lõpuks väidab hageja, et isegi kui nõusolek oleks antud, piirduks selle mõju esindamissuhte kestusega, mille lõppemisel muutub nõusolek väljendi *rebus sic stantibus* kohaselt esindamissuhtega samaaegselt vaikimisi tühiseks. Hageja väidab, et apellatsioonikoda tegi ilmselge hindamisvea, kui ta leidis, et menetluse astuja ei ole saanud teadet selle kohta, et kaubamärgiomanik ei nõustunud kaubamärgi registreerimisega, kuna hageja esitas ühenduse kaubamärgi taotlusele vastulause.

57 Ühtlustamisamet ja menetluse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

- 58 Kõigepealt tuleb märkida, et isegi kui apellatsioonikoda lükkas vastulause kõigi hageja poolt käesoleva hagi raames esitatud põhjendustega seoses tagasi, vaidlustab hageja vaidlustatud otsust üksnes osas, mis puudutab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tõlgendamist.
- 59 Seetõttu on otsus muutunud lõplikuks osas, milles apellatsioonikoda lükkas tagasi määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 rikkumisele tugineva vastulause põhjenduse, mis põhines üldtuntud kaubamärkidel, tähiste FIRST DEFENSE AND DESIGN ja FIRST DEFENSE suhtes kehtivatel registreerimata õigustel ning ärinimel FIRST DEFENSE.
- 60 Seejärel tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikele 3 ei registreerita kaubamärgiomaniku vastuseisu korral kaubamärki, kui kaubamärgiomaniku agent või esindaja taotleb registreerimist enda nimel ilma omaniku nõusolekuta, välja arvatud juhul, kui agent või esindaja suudab oma tegevust põhjendada.
- 61 Selle sätte sõnastusest tuleneb, et vastulause eesmärgini jõudmiseks selle sätte alusel peab esiteks vastulause esitaja olema varasema kaubamärgi omanik, teiseks olema kaubamärgitaotleja või olema olnud kaubamärgiomaniku agent või esindaja, kolmandaks kaubamärgitaotlus olema esitatud agendi või esindaja nimel ilma omaniku nõusolekuta ning ilma, et agendi või esindaja tegevust saab õiguspäraselt põhjendada, ning neljandaks peab taotlus puudutama peamiselt identseid või sarnaseid tähiseid ja kaupu. Need tingimused on kumulatiivsed.

- 62 Seetõttu tuleb kontrollida, kas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 nõutavad tingimused on käesoleval juhul täidetud.

Esimene tingimus, mis puudutab varasemate kaubamärkide omandit

- 63 Selles osas tuleb märkida, et hageja omandas Ühendriikide kaubamärgid Wyomingi äriühingu vara ostmise teel ja nende kaubamärkide hulka kuulub ka taotletav kaubamärk. Seega on ta varasemate kaubamärkide omanik määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tähenduses, mida menetlusse astuja pealegi ei vaidlusta.

Teine tingimus, mis puudutab esindamissuhte olemasolu

- 64 Mis puutub määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 kasutatud sõnadesse „agent” või „esindaja”, siis tuleb ühtlustamisameti vastulausemenetluse juhistes selle olukorra kohta – kus kaubamärgiomaniku agent taotleb registreerimist ilma omaniku nõusolekuta – märgitu eeskujul leida, et neid sõnu tuleb tõlgendada laialt, nii et need hõlmaks kõiki suhteid, mis põhinevad lepingul, mille kohaselt üks pool esindab teise huve, ning seda sõltumata asjaomase lepingulise suhte määratlusest, mis on loodud omaniku või esindatava ja ühenduse kaubamärgi taotleja vahel. Nimetatud juhiste kohaselt piisab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 kohaldamiseks sellest, kui pooled on sõlminud ärilise koostöö lepingu, millega luuakse konfidentsiaalsussuhe, pannes

taotlejale kaubamärgiomaniku huvide osas otsesõnu või vaikimisi üldise konfidentsiaalsus- ja lojaalsuskohustuse. Samas peab poolte vahel olema sõlmitud kokkulepe. Kui taotleja tegutseb iseseisvalt, ilma et esineks suhteid omanikuga, ei saa teda pidada agendiks asjaomase määruse artikli 8 lõike 3 tähenduses. Nii ei saa lihtsat ostjat või klienti pidada omaniku „agendiks” või „esindajaks” asjaomase määruse artikli 8 lõike 3 tähenduses, kuna neil isikutel ei ole suhetes kaubamärgiomanikuga erilist konfidentsiaalsuskohustust.

⁶⁵ Mis puutub lepingulise suhte üleminekusse kaubamärgitaotluse esitamise ajal, siis tuleb märkida, et nagu eelnimetatud juhistest tuleneb, ei ole vaja, et poolte vahel sõlmitud kokkulepe oleks alati kaubamärgitaotluse esitamise ajal jõus, ning määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 on kohaldatav ka lepingutele, mille kehtivus on enne ühenduse kaubamärgi taotluse esitamist lõppenud, kui möödunud ajavahemik on selline, et võib õigusega eeldada, et konfidentsiaalsus- ja lojaalsuskohustus olid ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise ajal endiselt olemas. Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 sellise laiendava tõlgendusega soovitakse kaitsta kaubamärgiomanikku ka pärast sellise lepingulise suhte üleminekut, millest tuleneb konfidentsiaalsuskohustus.

⁶⁶ Kuigi hageja näib käesolevas hagiavalduses vaidlustavat apellatsioonikoja järelduse, mille kohaselt vastulausemenetluse poolte vahel ei esine määruse artikli 8 lõike 3 tähenduses esindamissuhet, tuleb nentida, et ta ei ole selle seisukoha toetuseks esitanud ühtki argumenti. Ta märgib üksnes, et Üldkohtu otsuse punktis 39 on „väga õigesti märgitud, et esindamissuhe on käesoleval juhul olemas ning pooled selle üle ei vaidle”. Sellise argumentidiga ei saa eespool punktides 45 ja 46 esitatud kaalutlusi arvestades nõustuda.

- 67 Selles osas tuleb märkida, et nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 41 õigesti märkis, lasub esindamissuhte olemasolu tõendamise koormis hagejal. Tuleb aga nentida, et hageja ei ole vastulausemenetluse raames sellise suhte olemasolu kohta ühtki tõendit esitanud. Kuigi hageja on esitanud talle saadetud arveid ja tellimuskirju, mille põhjal saab vastulausemenetluse poolte vahelise kaubanduslepingu olemasolu muudel asjaoludel eeldada, ei tõenda need dokumendid, et menetlusse astuja tegutses hageja arvel, vaid annavad tunnistust üksnes müüja-ostja suhte olemasolu kohta, mis võis välja kujuneda ilma nendevahelise eelneva kokkuleppeta. Sellisest suhtest ei piisa määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 kohaldamiseks.
- 68 Samuti ei kujuta endast vastulausemenetluse pooli ühendava suhte olemuse tõendit hageja poolt vastulausemenetluse käigus esitatud Defense Technology Corporation of America peadirektori vande all antud kinnitus, mille kohaselt Defense Technology Corporation of America on identne Wyomingi äriühinguga. Asjaolu, et hageja jätkab sama nime all Wyomingi äriühingu tegevust, tuleneb juba vara üleminekust, mis hõlmab üleandja ärinimede omandamist. Asjaolust, et see jätab mulje, nagu oleks tegetmist sama äriühinguga, ei piisa hageja ja menetlusse astuja vahelise tegeliku ärisuhte olemasolu tõendamiseks, mida võib pidada sarnaseks esindatava äriühingu ja tema agendi vahelise suhtega.
- 69 Seetõttu tuleb järeldada, et nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 45 nentis, ei tõenda need tõendid esindamissuhte olemasolu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 tähenduses. Peale selle ei ole hageja vastulausemenetluse raames väitnud, et menetlusse astujaga on sõlmitud uus leping.

- 70 Kuna puuduvad tõendid selle kohta, et vastulausemenetluse poolte vahel on sõlmitud esindatavat äriühingut ja tema agentuuri ühendav kokkulepe, ning selle kohta, et menetlusse astuja ei tegutsenud hageja arvel iseseisvalt, siis leidis apellatsioonikoda õigesti, et sellise suhte olemasolu tingimus ei ole täidetud ning et seetõttu ei ole määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 3 kohaldatav.
- 71 Isegi kui eeldada, et menetlusse astuja saadud nõusolek lõppes ajal, mil läks üle nõusolekule mõtte andnud esindamissuhte, siis ei mõjuta see vaidlustatud otsuse õiguspärasust ning eelkõige asjaolu, et hageja ei saa määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikele 3 tugineda, kuna tema ja menetlusse astuja vahel puudub selle sätte tähenduses esindamissuhe.
- 72 Mis puutub 19. mai 1995. aasta kokkuleppe poolte lepingulise suhte üleminekut hagejale, siis tuleb meenutada, et vara üleandmise leping toob kaasa üleandja õiguste ja kohustuste ülemineku saajale. Käesoleval juhul tuleneb vara üleandmise lepingust, et need õigused hõlmavad varasemaid kaubamärke, mille omanikuks on saanud hageja. Lepingus ei mainita menetlusse astujaga sõlmitud turustuslepingu ega kaubamärgiõiguste olemasolu. Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 35 järeltas „ei viita hageja sellele, et Euroopat puudutava kaubandustegevuse või kaubamärgitaotluste esitamise õiguse olukord oleks otsesõnu reguleeritud vara üleandmise lepinguga”. Selles osas, nagu vaidlustatud otsuse punktis 53 on õigesti märgitud, „ei tulene kõik kaubamärgiomaniku õigused mitte (varasema) esindatava äriühingu ja kolmanda isiku vahel sõlmitud õiguste üleminekust, vaid selle suhte olemusest, mis [menetlusse astujal] oli Ameerika äriühinguga, kellelt ta sai Euroopas edasimüüvad kaubad”.

- 73 Sellest tuleneb, et kuna hageja ei ole tõendanud sellise lepingu sõlmimist menetlusse astujaga, mis ühendab esindatavat äriühingut ta agendiga, siis ei saa talle kohaldada määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 antud kaitset, ning ta ei saa takistada vaidlusaluse kaubamärgi registreerimist ainuüksi sel alusel, et ta on varasemate kaubamärkide omanik.
- 74 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et apellatsioonikoda leidis õigesti, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 nõutav esindamissuhte olemasolu tingimus ei ole täidetud, mistõttu seda sätet ei saa kohaldada. Seetõttu tuleb lükata esimene väide tagasi, ilma et oleks vaja kontrollida hageja esitatud argumente muude tingimuste kohta, mis puudutavad ka vastandatud kaubamärkidega hõlmatud kaupade sarnasust.

3. Kolmas väide, milles viidatakse õiguse olla ära kuulatud ning määruse nr 207/2009 artikli 63 lõike 2 ning artiklite 75 ja 76 rikkumisele

Poolte argumendid

- 75 Hageja leiab, et apellatsioonikoda rikkus määruse nr 207/2009 artikli 63 lõiget 2, kuna ta ei palunud vastulausemenetluse pooltel esitada menetluse jätkamise kohta märkusi põhjusel, et Üldkohtu otsusega tühistati 2004. aasta otsus. Peale selle väidab hageja, et apellatsioonikoda eiras tema õigust olla ära kuulatud ning kaitseõigusi, mis on tagatud määruse nr 207/2009 artiklis 75, kuna esiteks apellatsioonikoda ei

andnud talle võimalust esitada enne uue otsuse tegemist oma seisukoht Üldkohtu otsuse kohta ning teiseks, kuna apellatsioonikoda ei kontrollinud argumente ja tõendeid tervikuna.

76 Ühtlustamisamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

77 Käesolev väide koosneb kolmest osast, millest esimeses viidatakse määruse nr 207/2009 artikli 63 lõike 2 rikkumisele, teises kõnealuse määruse artikli 75 rikkumisele ning kolmandas selle määruse artikli 76 rikkumisele.

Kolmanda väite esimene ja teine osa

78 Selle väite esimese ja teise osaga seoses, mida tuleb kontrollida koos, tuleb märkida, et hageja heidab apellatsioonikojale sisuliselt ette tema kaitseõiguste ja õiguse olla ära kuulatud rikkumist, kui ta jättis enne vaidlustatud otsuse tegemist kogumata vastulausemenetluse poolte märkused Üldkohtu otsuse kohta. Mis puutub selle väite teises osas esitatud hageja argumenti, mille kohaselt ei võtnud apellatsioonikoda tema

märkusi piisavalt arvesse, siis seda kontrollitakse vaidlustatud otsuse põhjenduse hindamise raames (vt allpool punktid 90–97).

– Vastulausemenetluse poolte õigus olla Üldkohtu otsust puudutavas osas ära kuulatud

- 79 Määruse nr 207/2009 artikli 75 kohaselt võivad ühtlustamisameti otsuste aluseks olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta on pooltel olnud võimalik esitada oma seisukoht. See säte tunnustab kaitseõiguste kaitse üldpõhimõtet ühenduse kaubamärgiõiguses (Üldkohtu 15. septembri 2005. aasta otsus T-320/03: Citicorp vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (LIVE RICHLI), EKL 2005, lk II-3411, punkt 21). Vastavalt sellele ühenduse õiguse üldpõhimõttele peab ametiasutuste otsuste adressaatidel, kelle huve märkimisväärselt riivatakse, olema tõhus võimalus oma seisukohtade teatavakstelemiseks (Euroopa Kohtu 23. oktoobri 1974. aasta otsus kohtuasjas 17/74: Transocean Marine Paint vs. komisjon, EKL 1974, lk 1063, punkt 15; Üldkohtu 27. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-34/00: Eurocool Logistik vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (EUROCOOL), EKL 2002, lk II-683, punkt 21; eespool viidatud kohtuotsus LIVE RICHLI, punkt 22, ja kohtuotsus ARCOL, punkt 55).
- 80 Õigus olla ära kuulatud laieneb kõikidele faktilistele või õiguslikele asjaoludele, mis on otsuse aluseks, kuid mitte haldusorgani poolt kavandatavale lõplikule seisukohale (Üldkohtu 3. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-16/02: Audi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (TDI), EKL 2003, lk II-5167, punkt 75, ja eespool viidatud kohtuotsus ARCOL, punkt 55).
- 81 Käesoleval juhul ei ilmne ühtlustamisameti toimikust, et vastulausemenetluse pooltel on palutud esitada pärast kohtuasja uueks arutamiseks saatmise otsust oma märkused Üldkohtu otsuse kohta. Ühtlustamisamet andis komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määruse (EÜ) nr 216/96, mis näeb ette siseturu harmoneerimisameti

apellatsioonikomisjonide protseduurireeglid (EÜT L 28, lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 221), muudetud komisjoni 6. detsembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 2082/2004 (ELT L 28, lk 11), artikli 1d alusel 23. veebruari 2007. aasta kirjas üksnes teada apellatsioonikodade juhatuse 16. veebruari 2007. aasta otsusest saata asi neljandale apellatsioonikojale uuesti läbivaatamisele.

⁸² Hageja palus 10. juuni 2008. aasta kirjas ja menetlusse astuja 25. novembri 2008. aasta kirjas sellele teatisele vastuseks teavet menetluse seisu kohta. Ühtlustamisamet sai need kirjad kätte vastavalt 26. juunil 2008 ja 1. detsembril 2008 ning teavitas vastulausemenetluse pooli, et need edastati neljandale apellatsioonikojale. Ühtlustamisamet edastas 5. mai 2009. aasta kirjas vaidlustatud otsuse vastulausemenetluse pooltele.

⁸³ Selles osas tuleb märkida, et juhul kui Üldkohus tühistab otsuse ning see saadetakse apellatsioonikojale uuesti läbivaatamisele, ei ole määruse nr 207/2009 ega komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) alusel apellatsioonikojas ette nähtud ühtki eriomast menetlust ning seetõttu ei ole kohustust kuulata asjaomaseid pooli uuesti ära. Selline kohustus saab tuleneda üksnes ühenduse õiguse kaitseõiguste üldpõhimõttest, mida käsitletakse määruse nr 207/2009 artikli 75 teises lauses.

⁸⁴ Vastupidi hageja väidetele ei nõuta artikli 75 teises lauses sugugi, et ühtlustamisameti menetluse jätkamise järel pärast seda, kui Üldkohus on tühistanud apellatsioonikoja otsuse, peab apellatsioonikoda paluma hagejal esitada uuesti oma märkused õigus- ja faktiküsimustes, mille kohta tal on juba olnud võimalik oma märkusi varem läbiviidud kirjalikus menetluses esitada, vaid neljas apellatsioonikoda võis lähtuda selles

osas toimikus esitatust (vt selle kohta Euroopa Kohtu 4. märtsi 2010. aasta otsus kohtuasjas C-193/09 P: Kaul vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 60).

- ⁸⁵ Käesoleval juhul ei vaidle pooled selle üle, et 2004. aasta otsuse tegemiseni viinud menetluses oli hagejal võimalik esitada oma märkused kõigi määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 alusel esitatud vastulause aspektide, sh esindamissuhte olemasolu kohta. Vaidlustatud otsusest ei nähtu sugugi, et apellatsioonikoda oleks tuginenud faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis erinevad apellatsioonikoja 2004. aasta otsuse tegemise ajal viimasele teadaolevatest faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (vt selle kohta eespool viidatud kohtumäärus Kaul vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 59).
- ⁸⁶ Lisaks tuleb meenutada, et vaidlustatud otsus põhineb faktilistel ja õiguslikel asjaoludel, mille kohta on vastulausemenetluse pooltelt 2004. aasta otsuse tegemiseni viinud haldusmenetluses piisavalt märkusi kogutud.
- ⁸⁷ Neil asjaoludel ei saa väita, et apellatsioonikoda eiras määruse nr 207/2009 artikli 63 lõiget 2, kui ta märkis, et selles sättes kutsub apellatsioonikoda pooli nii sageli kui vajalik esitama märkusi teadete kohta, mille ta on neile esitanud või teadete kohta, mille on esitanud teine osapool.

- 88 Nii ei nõua määruse nr 207/2009 artikli 75 teine lause, sama määruse artikli 63 lõige 2 ega artikli 65 lõige 6, et hagejat kuulataks Üldkohtu otsusest tehtavate järelduste osas ära (vt selle kohta eespool viidatud kohtumäärus Kaul vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 62).

– Vaidlustatud otsuse põhjendus

- 89 Mis puutub konkreetselt kolmanda väite teises osas osutatud hageja argumenti, mille kohaselt apellatsioonikoda ei võtnud tema märkusi piisavalt arvesse, siis tuleb märkida, et selle väitega heidab hageja apellatsioonikojale tegelikult ette vaidlustatud otsuse õiguslikult piisavalt põhjendamata jätmist, kui viimane ei vastanud kõigile tema argumentidele.
- 90 Määruse nr 207/2009 artikli 75 esimese lause kohaselt peavad ühtlustamisameti otsused olema põhjendatud. Kohtupraktika kohaselt on sellel kohustusel samasugune ulatus kui EÜ artiklist 253 tuleneval kohustusel ning selle eesmärk on ühelt poolt võimaldada huvitatud isikutel võetud meetme põhjendusi mõista, et nad saaksid oma õigusi kaitsta, ning teisalt võimaldada liidu kohtul kontrollida otsuse seaduslikkust (vt Üldkohtu 28. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-124/02 ja T-156/02: Sunrider vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - Vitakraft-Werke Wührmann ja Friesland Brands (VITATASTE ja METABALANCE 44), EKL 2004, lk II-1149, punktid 72 ja 73 ning seal viidatud kohtupraktika).

- 91 Samast kohtupraktikast tuleneb, et otsuse põhjenduse vastavust nimetatud nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt eespool viidatud kohtuotsus VITATASTE ja METABALANCE 44, punkt 73 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 92 Siiski ei pea apellatsioonikoda esitama ammendavat ning üksikasjalikku ülevaadet poolte igast arutluskäigust. Põhjendus võib seega olla kaudne tingimusel, et huvitatud isikud teavad põhjusi, miks apellatsioonikoja otsus tehti, ning et pädeval kohtul on piisavalt tõendeid oma kontrolli teostamiseks (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 7. jaanuari 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P: Aalborg Portland jt vs. komisjon, EKL 2004, lk I-123, punkt 372, ja 8. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-3/06 P: Groupe Danone vs. komisjon, EKL 2007, lk I-1331, punkt 46).
- 93 Ühelt poolt tuleb märkida, nagu tuleneb vaidlustatud otsuse punktidest 19 ja 22, mis käsitlevad varasemate kaubamärkidega hõlmatud kaupade identsust ja sarnasust, selle punktist 35, mis käsitleb hageja omandatud õigusi pärast Wyomingi äriühingu vara müüki, ning lõpuks otsuse punktidest 41–46, mis käsitlevad menetluspoolte vahelise esindamissuhte olemasolu, et apellatsioonikoda kontrollis poolte esitatud argumente ja tõendeid haldusmenetluse käigus. Eelkõige märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktides 41 ja 42, et hageja peab osutama faktilistele asjaoludele, mis annavad alust järeldada, et tegemist on esindatava äriühingu ja tema agendi vahel esineva suhtega mitte üksnes menetlusse astuja ja Wyomingi äriühingu vahel kuni 1996. aasta augustini, vaid ka menetlusse astuja ja hageja enda vahel alates 1996. aasta augustist kuni 1997. aasta suveni või isegi 1997. aasta septembrini, ja vajaduse korral seda tõendama, mida hageja ei ole teinud.

- 94 Sellest tuleneb, et apellatsioonikoda ei rikkunud temal lasuvat põhjendamiskohustust, kui ta hindas hageja poolt vastulausemenetluse poolte vahelise esindamissuhte olemasolu tuvastamiseks esitatud argumentide sisu ja nende toetuseks esitatud tõendite tõenduslikku jõudu ning lükkas need õigesti tagasi.
- 95 Teiselt poolt tuleb märkida, et hageja ei ole täpsustanud, missuguseid argumente jätis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses väidetavalt arvesse võtmata.
- 96 Sellest tuleneb, et eespool punktis 93 viidatud kohtupraktikat arvestades ei ole apellatsioonikoda temal lasuvat põhjendamiskohustust rikkunud. Seetõttu tuleb kolmanda väite kaks esimest osa tagasi lükata.

Kolmanda väite kolmas osa

- 97 Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 kohaselt kontrollib ühtlustamisamet asju menetledes fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirduakse kontrollimisel siiski poolte esitatud väidetega ning nõudmistega. Sama määruse artikli 76 lõige 2 näeb ette, et ühtlustamisamet võib mitte arvesse võtta fakte, mille asjaomased pooled on jätnud esitamata või esitanud hilinenult.
- 98 Selles osas tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud ühtki konkreetset argumenti, mis puudutab määruse nr 207/2009 artikli 76 rikkumist.

- 99 Tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule, mida vastavalt selle põhikirja artikli 53 esimesele lõigule kohaldatakse ka Üldkohtu menetluses, ja Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c tuleb hagiavalduses märkida hagi ese ja ülevaade hagiavalduse aluseks olevatest asjaoludest. Need peavad olema märgitud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks valmistuda enda kaitsmiseks ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse täiendavate andmeteta. Õiguskindluse ja hea õigusemõistmise tagamiseks peavad hagi aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud tulenema selle vastuvõetavuseks kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt hagiavalduse tekstist (Üldkohtu 28. aprilli 1993. aasta määrus kohtuasjas T-85/92: *De Hoe vs. komisjon*, EKL 1993, lk II-523, punkt 20, ja 21. mai 1999. aasta määrus kohtuasjas T-154/98: *Asia Motor France jt vs. komisjon*, EKL 1999, lk II-1703, punkt 49; Üldkohtu 15. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas T-277/97: *Ismeri Europa vs. kontrollikoda*, EKL 1999, lk II-1825, punktid 28 ja 29).
- 100 Kuna hageja tugineb määruse nr 207/2009 artikli 76 rikkumisele üldsõnaliselt, esitamata konkreetseid argumente, siis tuleb käesoleva väite kolmas osa lükata vastuvõetamatuse tõttu tagasi.
- 101 Isegi kui eeldada, et nimetatud väidet saab tõlgendada nii, et hageja heidab vaidlustatud otsusele ette, et otsus ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, millele on osutanud vastulausemenetluse pooled, kuivõrd apellatsioonikoda järeldas, et puudub määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 3 nõutav esindamissuhe, siis tuleb see väide kõnealuse määruse artikli 75 teise lause rikkumisele ositava väite raames esitatud kaalutlusi arvestades põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.
- 102 Pealegi, nagu on määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 6 rikkumisele ositava teise väite kontrollimisel (vt eespool punktid 42–50) märgitud, leidis apellatsioonikoda õigesti, et Üldkohus ei ole teinud otsust vastulausemenetluse poolte vahelise esindamissuhte

olemasolu kohta, mis õigustaks asjaomase määruse artikli 8 lõike 3 kohaldamist, ning et apellatsioonikoda on selle sättega ette nähtud tingimuste esinemist tervikuna kontrollinud.

- 103 Lisaks tuleb märkida, et apellatsioonikoda ei ole esitanud uusi keeldumispõhjuseid, vaid tugines oma hinnangus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 rikkumisele osutavale hageja esitatud suhtelisele keeldumispõhjusele. Vastulausemenetluse pooled on väljendanud oma seisukohti nimetatud sätte kohaldamise kohta 2004. aasta otsuse tegemiseni viinud haldusmenetluses piisavalt ning seetõttu ei olnud vaja nende seisukohta vaidlustatud otsuse tegemiseni viinud hinnangu elementide osas uuesti ära kuulata. Seetõttu ei rikkunud apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse tegemisel määruse nr 207/2009 artiklit 76.
- 104 Eeltoodut arvestades tuleb kolmas väide tagasi lükata ja seetõttu jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 105 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetluse astuja nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja DEF-TEC Defense Technology GmbH kohtukulud välja Safariland LLC-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. aprillil 2011 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust	II - 1636
Poolte nõuded	II - 1646
Õiguslik käsitlus	II - 1647
1. Teine väide, milles viidatakse määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 6 rikkumisele	II - 1648
Poolte argumendid	II - 1648
Üldkohtu hinnang	II - 1649
2. Esimene väide, milles viidatakse määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 3 rikkumisele	II - 1652
Poolte argumendid	II - 1652
Üldkohtu hinnang	II - 1654
Esimene tingimus, mis puudutab varasemate kaubamärkide omandit	II - 1655
Teine tingimus, mis puudutab esindamissuhte olemasolu	II - 1655
3. Kolmas väide, milles viidatakse õiguse olla ära kuulatud ning määruse nr 207/2009 artikli 63 lõike 2 ning artiklite 75 ja 76 rikkumisele	II - 1659
Poolte argumendid	II - 1659
Üldkohtu hinnang	II - 1660

SAFARILAND V.S. SISETURU ÜHTLUSTAMISE AMET – DEF-TEC DEFENSE TECHNOLOGY
(FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

Kolmanda väite esimene ja teine osa	II - 1660
– Vastulausemenetluse poolte õigus olla Üldkohtu otsust puudutavas osas ära kuulatud	II - 1661
– Vaidlustatud otsuse põhjendus	II - 1664
Kolmanda väite kolmas osa	II - 1666
Kohtukulud	II - 1668